Seinäjoella, perjantaisin

Yksityisnumeron hinta 1:—

Alas marxilaisuus!

LAKEUDEN SANA

Alas marxilaisuus!

Numero 26

Kansanliikkeen äänenkannattaja

30. VI. 1933

TOIMITUSVALIOKUNTA: VIHTORI KOSOLA, IIVARI KOIVISTO, REINO ALA-KULJU, MARTTI KANTELE, ILMARI TALVITIE, NIILO PIRILÄ

Rintamamies

Ketä äänestät?

Tähän kysymykseen saamme selvän suorasukaisen vastauksen eräästä artikkelista valkoisten rintamamiesten omasta äänenkannattajasta Rintamamiehestä:

Rintamamiehet äänestävät yksinomaan niitä ehdokkaita, jotka tinkimättömästi ja rehellisesti tunnustavat kaiken valtiollisen toimintansa ylimmäksi ohjeeksi vapaussodan perinnön vaalimisen, valkoisen Suomen luomisen sekä kestävien isänmaallisten ja siveellisten arvojen kehittämisen. Vain niissä merkeissä ehdokkaiksi asettautuneita miehiä äänestävät rintamamiehet, sillä he tietävät, että poikkeaminen noiden tunnuksien viittomalta tieltä merkitsee aina vastustajan, punaisen maailman, voittoa ja valkoisen aatteen rappiota. Nykyisenä aikana jolloin taistelu punaisen ja valkoisen rintaman kesken on kaikkialla maailmassa kiihtymässä, tietävät entiset miekan miehet ainoaksi kelvolliseksi tieksi suoran ja tinkimättömän tien — samanlaisen, jota oli viisitoista vuotta sittenkin kuljettava.

Tuollaiseen tarkasti määrättyjen näkökohtien mukaiseen kannanottoon ehdokaisiin nähden pakoittaa rintamamieheet myöskin heidän yhteistoimintansa ja järjestönsä puolueettomuus. Rintamamiehet eivät suhtaudu edustajaehdokkaisiin heidän puoluevärinsä, vaan ainoastaan sen mukaan, millainen on asianomaisten kanta edellämainittuihin, rintamamiesten omaksumiin yleisisänmaallisiin tunnuksin. Ken ehdokkaista ne hyväksyy, hänelle antavat rintamamiehet ääneensä.

Kysyttäessä, mistä rintamamiehet löytävät ne miehet, joille he edelläolevan huomioonottaen luottamuksella voivat antaa kannatuksensa, on vastaus useimmissa tapauksissa: omasta keskuudestaan. Jotakin vaalipiiriä lukuunottamatta on ehdokkaiksi muiden joukossa asetettu miehiä, jotka aktiivisesti olivat ja nytkin ovat mukana rintamamiesten riveissä. Heille äänet ensi sijassa. Mutta missä sellaisia ehdokkaita ei listoilla ole, siellä äänestävät rintamamiehet miehiä, jotka toimintansa tai vaalitunnuksiensa perusteella voidaan todeta yllähahmoitellut mitat täyttäviksi. Ja sellaisia nimiä on listoilla jokaisessa vaalipiirissä.

Yhteisten tunnuksien merkeissä vaaleihin, ohjelmamme tinkimättömästi hyväksyviä miehiä eduskuntaan — se on rintamamiesten vaalilause!

Lehtemme

toimisto muutettu uuteen paikkaan.

Heinäkuun 3 päivästä on lehtemme toimitus- ja konttorihuoneisto siirretty tuomari Ilmari Talvitien taloon Kauppakadun varrella.

Mainittuun taloon on siirretty myöskin kansanliikkeen päätoimisto Lammin talosta. Niinikään on talossa omat huoneensa kansanliikkeen Etelä-Pohjanmaan piirillä ja Seinäjoen paikallisyhdistyksellä.

Käy eespäin, väki voimakas!

Käy eespäin, väki voimakas,
äl' orjajoukko halpa!
Täst'alkain ollos tarmollas,
Sä särje tieltäs salpa!
Min kuntos keksii, kirvees lyö,
se olkoon vapauden työ.
Sen eestä poistuu sorron yö
ja puolueitten nälkävyö!

Isänmaallinen Kansanliike vaaleissa voittoon!

Alas marxilaisuus ja puoluehumpuuki!

Isänmaan ja kodin puolesta
on Suomen mies aina ollut valmis taistelemaan.

Taisteluun kodin puolesta
kuuluu myös kodin talouden turvaaminen henkivakuutuksella.

Henkivakuutuksen myöntää
edullisin ehdoin

Keskinäinen Henkivakuutusyhtiö POHJA

Seuratkaa henkivakuutusta ottaessanne tätä merkkiä.

Taistelu käy

Kirj. Aulis J. Alanen

Kommunismi on hävitettävä — oli Lapuan Liikkeen tunnus, kun se kolmisen vuotta sitten aloitti toimintansa. Se on nyt tapahtunut — kansanliikkeen toimesta, sen myöntävät kaikki vastustajammekin. Mutta kansanliikkeen työ ei silti ole lopussa, vaikka sille on monilta puoluelinjoilta jo hautaussanat lausuttu. Kukapa meistä olisi muuta toivonut kuin puolue-elämän tervehtymistä, mikä olisi tehnyt kaiken liikehtimisen tarpeettomaksi. Mutta niin ei käynyt, vaan yhä vielä jatkuu ennenkaikkea keskustamme vaarallinen liukuminen vasemmistoon päin. Aikaisemmin tapahtui tuollaista liittoutumista määrättyjen puoluepyyteiden saavuttamiseksi useimmiten tunnettujen n.s. lehmäkauppojen muodossa. Nyt on silminnähtävä tarkoitus lyödä meidät vasemmiston avulla maahan, hävittää isänmaallinen kansanliike, jota syytetään laittomuudesta, luokkadiktatuurin tavoittelusta ja monesta muusta synnistä. Lieneekö se ironiaa, että näitä syytöksiä erikoisesti on tehnyt puolue, joka on julistanutkin olevansa luokkapuolue — maalaisliitto — kun taas kansanliike vakaasti pyrkii olemaan, ja on sen selvästi sanonutkin, koko kansan etujen valvoja. En tahdo kieltää enkä enempää puuttuakaan niihin valitettaviin erehdyksiin, joita järjestymättömän Lapuan Liikkeen aikana sattui. Enimmän ne vahingoittivat kansanliikettä ja syvimmin koskivat sen uskollisiin kannattajiin. Oikea yhteinen asia saatiin laajalti kansan syvien rivien silmissä näitten erehdysten avulla mustatuksi ja mahdottomaksi tehdyksi, kun sanaa julistivat ja kynää käyttivät taitavat poliittisessa elämässä kouliintuneet vastustajat, joiden etujen mukaista kansanliikkeen menestys ei ollut. Saattaisi vielä ymmärtää suuttumuksen kansanliikettä kohtaan, jos tämä yhä edelleen olisi pysynyt järjestymättömänä kansannousuna, jonka puitteissa n.s. johdon oli mahdoton valvoa kaikkien kannattajiensa toimia. Mutta sitä valitettavampaa onkin, että kun ryhdyttiin jonkinlaiseen järjestäytymiseen siinä mielessä, että jokaisen liikkeen jäsenen edesottamukset tästä lähin olisivat vaarinotettavissa, tämä järjestäytyminen juuri aikaan sai uuden entistä pahemman porun — huudon diktatuurintavoittelusta. Aiheen tähän on muka antanut liikkeen sukulaisuus vastaavien Euroopassa esiintyneiden kansanliikkeiden, fascismin, kansallissosialismin y.m. kanssa.

Epäilemättä onkin kansanliikkeemme samaa aatevirtausta kuin nämäkin, mutta silti olisi muka kavahdettava liikettä, joka pyrkii kulkemaan Saksan kansallissosialismin parlamentaarista tietä voittoon. Onhan tämä liike juuri osoittanut, että ainoa tie, joka vie perille, on lailline n, kansan syvien rivien saattaminen vakuutetuiksi asian oikeudesta. Ja asia, joka on todella kaikille meille yhteinen, on marxilaisuuden hävittäminen.

Bismarck, maailman etevin valtiomies, on sanonut: Pitää havaita, kun Jumala kulkee ohi ja tarttua Häntä vaatteiden liepeeseen, s.o. maailmassa on suuria historiallisia hetkiä, joista pitää ottaa vaarin. Nyt on meillä edessämme marxilaisuuden häviö. Tämän liikkeen synty aikoinaan oli hyvin ymmärrettävä. Työväestön oloissa useimmissa maissa vallitsi todella sellaisia epäkohtia, että se suurin joukoin noudatti Marxin ja Engelsin kutsua kaikkien maiden työläisille. Mutta tämä liike ei ole suinkaan rajoittunut yksin työläisten taloudellisten elinehtojen parantamiseen, vaan on, kuten tiedämme, vuosi vuodelta osoittautunut yhä vaarallisemmaksi myrkyksi kaikille mailles, hävittäen niiden asukkaissa yhteiskunnan tärkeimpiä perusteita epäkansallisuuden ja epäuskonnollisuuden, kahden pahimman ominaisuutensa, kautta. Kun marxilaisuuden taudin oireet sitten puhkesivat peloittavassa muodossa näky-

Vaaleihin

tosilaillisen järjestyksen ja oikean kansanvallan puolesta sekä taloudellisten vaikeuksien voittamiseksi!

Kansalainen!

Jos tahdot tukea työtä näitten päämäärien hyväksi, niin vedä viiva IKL:n listaan

viin, ryhdyttiin eri maissa voimakkaisiin toimenpiteisiin. Me tunnemme ne ja tiedämme marxilaisuuden kohtalon nyt. Sitä on olemassa Venäjällä, joka maa nyt osoittaa, miksi sairaus pahimmalla asteellaan voi kehittyä. Sitä on Skandinaviassa, maissa, jotka ovat eläneet eristettyä liian helppoa elämää ja joissa marxilaisuus on n.s. toimettomuuden tauti. Omassa maassamme ryhtyi Lapuan Liike parannuskeinoihin. On myönnettävä, että nämä keinot aluksi olivat kovin kansanomaisia, mutta niillä saatiin taudin pahin aste, kommunismi, hävitetyksi. Ja kerta toisen perästä voimakkain näistä kansanparantajista, Kosola, siihen aikaan toisti: Kommunismi on hävitettävä! Nyt me tiedämme, että kommunismin hävittäminen oli vain näennäinen voitto, sillä sen siemen piilee marxilaisuudessa, jonka kanssa se on sieluttaan ja mieleltään yhtä. Ja nyt sanookin samas mies, Kosola, yhtä voimallisesti kerta kerran perästä: Marxilaisuus on hävitettävä! Hänelle nauretaan, mutta niin naurettiin kai hänelle ja monelle muulle itsenäisyystaistelun aikana, ja itsenäisyydestä tuli todellisuus. Ja niin naurettiin roomalaiselle Catolle, joka lopetti jokaisen puheensa sanoilla: Muuten olen sitä mieltä, että Karthago on hävitettävä! Mutta Karthago hävitettiin, ja niin on käyvä marxilaisuuden meillä kuten muuallakin on jo käynyt ja käy.

Taistelu marxilaisuutta vastaan ei tapahdu meillä yksin iskusanoin, vaan isänmaallinen kansanliike, joka on tähän työhön nyt vakaasti ryhtynyt jonkun verran n.s. tieteellisemmillä periaatteilla kuin Lapuan Liike aikoinaan, taistelee pahaa vastaan lähtemällä sen synnystä, kuten vanha perisuomalainen parannustapa jo vaati. Ja niin se lähinnä pyrkii parantamaan työväen aseman niin hyväksi kuin mahdollista riistääkseen marxilaisuuden taudilta sen menestymisen perusedellytyksen, työväestön tyytymättömyyden oleviin oloihinsa. Mitään tuhatvuotista valtakuntaa emme voi millekään kansaluokalle luoda, mutta paljon on korjaamista ja me luotamme siihen, että jos työväki näkee meidän ajavan asiaa paremmin kuin sen marxilaiset johtajat, se silloin jo tulee meidän puolellemme. Meillä jos missään, on syytä mitä pikaisimpiin toimenpiteisiin tässä suhteessa, sillä meillä syöksi marxilaisuus työväestön onnettomaan luokkasotaan, joka jätti syviä haavoja heihin ja koko kansaan. Oli oikein, että otettiin sovinnollinen suunta vapaussodan jälkeen, mutta väärin oli, että tämä suunta otettiin sosialidemokraattiseen puolueeseen, joka oli syössyt työläiset onnettomuuteen, eikä itse työväkeen. Keskustallekin myönnettäköön oikeutus siitä, että se oli mukana laatimassa tärkeitä reformilakeja, mutta se ei sovita sen lehmäkauppasyntejä sosialidemokraattien kanssa, joilla tämä puolue uudelleen lihoitettiin ja työläinen samalla taas suistettiin sen uhreiksi. Eikä näitä syntejä vähennä se, että nämä lehmäkaupat aloittivat ruotsalaiset sosialistien kanssa kielikysymyksen puitteissa, kuten muutamat keskustalaiset suuntaansa puolustavat. Olisi siinä kanssa poliittiset esikuvat seurattaviksi!

Oikea rehellinen pohjalainen ja suomalainen talonpoika ei voi mielessään hyväksyä tällaista menettelyä, mutta valitettavasti suuret joukot vielä ovat taitavien demagogien sokaisemat, niin ettei heillä omaa suuntaa olekaan, vaan Ilkan, Suomenmaan, Pohjolan Sanomien ja mitä niitä kaikkia lieneekään. Sata kertaa mieluummin soisi pohjalaisen talonpoikaisväestön, jota niin monesti ja tähän asti täydellä syyllä on sanottu Suomen omaksitunnoksi, ajattelevan ja toimivan oman — vaikkapa melkoisesti kansanliikkeen ohjelmasta poikkeavan, eihän sekään ole erehtymätöntä — vakaumuksensa mukaisesti kuin näkisi tuhansia heistä olevan muutamien edesvastuuttomien lehtimiesten ja puoluejohtajien johdettavissa. Edesvastuuton sana sopii silloin, kun lehdissä kevytmielisesti ja uhitellen puhutaan kansalaissodasta, jonka kauhut meillä vielä eivät ole kaukana takanamme.

Kun pohjalainen talonpoika ja työläinen, kun koko Suomen kansa herää näkemään, että heidän todelliset vakaat asiansa ajajat ovat liikkeellä, miehet, joille heidän henkinen ja taloudellinen menestyksensä ovat kalliimmat kuin oma mukavuus ja edut, silloin seuraavat he meitä. Eikä siihen kauaa kestä, sillä me taistelemme vakavin mielin, puhtain asein ja vahvasti päättäneinä viedä asiamme laillisin keinoin voittoon.

Kansalainen!

Taloudellinen lamakausi painaa ja puristaa Sinua.

Taloudellinen lamakausi lepää raskaana maatalouden yllä.

Taloudellinen pula uhkaa tuhoa kotimaiselle teollisuudelle ja herpaisee kaupan.

Työttömyysvaara on edessä entistä uhkaavampana.

Nyt on tuettava kaikin keinoin kotimaista tuotantoa.

Nyt on suosittava kotimaista työtä ostamalla sen valmisteita.

Maalaisliitto on kotoisen työn ja tuotannon varmin huiputtaja.

Maalaisliitto pyrkii särkemään kotimaista tuotantoa tukevan talouspolitiikan.

Kansalainen!

Jos haluat torjua talouspulaa, jos tahdot kotimaiset tuotteet kunniaansa ja siten työtä työttömille, niin älä äänestä maalaisliittoa! Äänestä isänmaallista kansanliikettä!

Valitsija, sinulla on nyt tuomarin tehtävä. Sinä sidot tai päästät demokratian ja laillisuuden viholliset, marxilaiset ja niukutuspuolueet! Honkimäkeläiset lyödään vaalilipulla. Äänestä I.K.L:n puolesta!

Tämä on alkusoittoa

SILLE TORVIMUSIIKILLE

jolla puolue-Jerikon muurit maahan puhalletaan

VIHTORI KOSOLAN PUHE

IKL:n maakuntajuhlassa Ilmajoella

Arvoisat kuulijat, kansanliikkeen naiset ja miehet.

Seisomme miltei vaalien kynnyksellä. Mielet ovat jännittyneitä. Ilmassa on sähköä. Suuremmalla mielenkiinnolla kuin koskaan ennen valmistautuvat kansalaiset viivanvetoon. Mistä tämä mielenkiinto, jännitys, sähköittyminen? Siitä, että näissä vaaleissa esiintyy eräs tunnus, joka monien haalistuneiden tunnusten joukosta eroittautuu äänellä, jonka kumua tässä maassa on jo muutaman vuoden ajan saatu kuulla. Se on isänmaallisen kansanliikkeen tunnus. Kansanliike ei ole katsonut nyt vaaleihin käytäessä voivansa olla syrjässä ja ainoastaan muita kokoavana voimana. Se on katsonut velvollisuudekseen käydä vaaleihin omine tunnuksineen. Eteenpäinryntäävänä liikkeenä se on astunut keskelle taistelun tuoksinaa omaa lippuaan heiluttaen, ja sen lipun heiluttamisen merkeissä me olemme nämä viime kuukaudet liikkuneet.

Mistä näissä vaaleissa on kysymys? On kysymys vallasta.

Kansanliike ei ole voinut hyväksyä sitä valtaa, joka tähän asti on korokkeella seisonut, puoluevaltaa. Kansanliikehän on lähtenyt taisteluun juuri puoluevaltaa vastaan. Se on tehnyt sen siitä syystä, että puoluevalta ei ole voinut tätä maata rakentaa. Mutta kun me olemme uskaltaneet käydä kamppailemaan, että ilman niitä, puolueita, ei mitysti satuttaneet arkaan paikkaan. Puolueet ovat ärähtäneet, ruveten todistelemaan, että ilman niitä puolueita, ei muka voida edes ajatella, saatikka sitten saada jotain aikaan. Mutta meidän puheemme puoluevallan turmiollisuudesta ei kuitenkaan ole mikään uusi keksintö, vaan se on mitä yksinkertaisian asia. Maamme valtiosääntö ei ole rakennettu puolue-elämän pohjalle. Meidän vaalilakimmekaan ei puhu puolueista yhtään mitään. Kuinka sitten on mahdollista, että puolueet ovat päässeet maan asioita hoitamaan aivan vaaleista lähtien? Se on mahdollista siten, että puolueet ovat ilman muuta ottaneet itselleen asiainhoidon.

Onko tähän asti valtiopäiville voinut päästä henkilö, joka ei ole puoluemies? Sellaista esimerkkiä emme tunne. Päästäkseen eduskuntaehdokkaaksi, on henkilön ennen muuta täytynyt hankkia itselleen nimeä puoluemiehenä, hänen on pitänyt kuljetuttaa ittensä n.k. kellokkaiden joukkoon ja vasta sitten kaikkivaltias puoluevalta on ottanut hänet siipiensä suojaan. Vaikka vaalilaki ei ollenkaan tunne puolueita, niin kyllä puolueet tuntevat vaalilain, sillä he ovat ottaneet sen haltuunsa käyttääkseen sitä astinlautanaan. Näin merkilliseen käytäntöön on meillä näinä parlamentarismin siunauksellisina vuosina jouduttu.

Valtiopäiville on edustajat valittu puolueittain. Siitä johtuu ilman muuta, että eduskuntalaitos ei ole voinut vastata alkuperäistä tarkoitustaan. Kansanedustajainhan pitäisi edustaa, kuten heidän nimityksensäkin jo osoittaa, kansaa, mutta he edustavatkin vain puolueita.

Eduskunta ei siten ole, niinkuin sen pitäisi olla, pienoiskuva kansasta, vaan pienoiskuva puolueista.

Ja kansa taas on jotain aivan muuta kuin puolueet. Kansa on kokonaisuus, puolueet ovat kokonaisuutta hajalle repiviä voimia. Ja vaikka eduskunnan pitäisi rakentaa maata kansakokonaisuuden etuja silmälläpitäen, on käytäntö mainitun väärän järjestelmän nojalla vienyt siihen, että eduskunta ei olekaan rakentava laitos, vaan repivä. Sillä tällaista eduskuntaa hallitsevat puolueintohimoliset pyyteet, jotka toisiaan vastaan törmätessään siten muodostavat eduskunnasta riidalla kukkuroidun temmellyskentän.

Mutta, sanottaneen, eikös eduskunta harjoita lainsäädäntätyötä? Eikös päinvastoin sitä syytetä siitä, että se laatii iakeja liikaakin? Eikö se juuri ole rakentavaa laatua?

Katsotaanpa asian sitäkin puolta. Kyllä eduskunta lakeja laatii. Niitähän tulee kuin turkin hihasta. Eduskunnalla on tulipalokiire pyörittää lakipyöräin hihnoja. Mutta juuri tämä kiire on niin suuri, etteivät tekijät saakaan mitään aikaan. Kaikki jää vaillinaiseksi, puolivalmiiksi. Jos ammattimies tekee hyvän tavaran, ei hänen sitä seuraavana päivänä tarvitse ruveta uudestaan valmistamaan. Mutta kuinka on eduskunnassa? Yhdessä eduskunnassa säädetään lakeja tukuttain, mutta jo seuraavassa niitä samoja lakeja täytyy ruveta paikkailemaan. Ja niin jatkuu lakkaamatta. Kapinetta vuoleskellaan puolin ja toisin, siitä poistetaan kuhmuja ja siihen lisätään taas uusia kuhmuja, ja lopuksi ei itse tekijäkään enää tiedä, minkäniminen se kaappi on, jota siinä on hioskeltu. Mitäs sitten teet sellaisella tavaralla? Eihän siitä ole mihinkään käyttöön, se on ikuinen raakale, joka ei koskaan valmistu. Jos tämä sitten on sitä rakentavaa työtä kansakunnan hyväksi, niin uskokoon se, joka jaksaa. Me emme enää ole uskoneet pitkään aikaan.

Kyllähän sen arvaa, että puoluepamppuilla eduskunnassa on mukava olo ja että he siellä mielellään istuksivat ja torkahtelevat, milloin istuksimaan ehtivät siltä päätyöltä, joka tapahtuu kahvilan puolella. Se päätyö on hiukan hikisempää urakkaa, sillä siinä on kysymyksessä kaupanteko. Ja kaupanteossa pitää olla tarkkana, että saa osto- ja myyntihinnan väliin järjestetyksi voittohinnan. Ja samalla täytyy pitää huolta siitäkin, että

oston ja myynnin esine, lypsylehmä, pysyy hyvässä lihassa, jotta sitä jatkuvasti voi käyttää kauppojen houkuttimena.

Raskasta se on tämä lakitehtailijoiden jokapäiväisen leivän ansaitseminen, joten ei ole ollenkaan ihme, että saunamatkoille tekee välillä mieli. Ja siinä sivussa sitten, kun kerran ukko kruunu vielä kustantaa vapaat matkustelutkin, sopii käydä näyttämässä valitsijoille ylenmääräisen politiikan rasituksen kuihduttamaa minäänsä ja saada heiltä vastakaikuja tulevien sormikoukunvetojen varalle.

Erikoisen rasittavaa on työ eduskunnan n.k. valiokunnissa, jonne kunkin puolueryhmän nerokkaimmat pilkkutaiteilijat lähetetään täsmälleen puoluevoimasuhteiden mukaan. Jos äänestysnappulan painaminen puolueryhmän määräämään nappiin jo on voimia kysyvä työ, niin mitä onkaan lakiehdotusten puntaroiminen näissä valiokunnissa! Ei sillä hyvä, että valiokunta suurella vaivalla saa kyhätyksi mietintönsä lakiehdotuksesta, mietinnön, johon monessa tapauksessa kukaan valiokunnan jäsenistä ei ole yhtynyt, lisärasitusta antaa juuri sen kaikkien jäsenten omien vastalauseiden kirjoittaminen ja allekirjoittaminen.

Mutta kun eduskuntatyö on näin juhlallisen raskasta, niin onpa siinä sitten nautinnollinenkin puoli, nim. se, että saa samalla tuntea sitä ylemmyyden tunnetta, mikä todellisille hallitsijoille on suotu. Ja eduskuntahan meillä todella hallitsee. On olemassa kyllä hallituskin, mutta jo parlamentaaristen säädösten ensi riveillä sanotaan, että hallituksen täytyy nauttia eduskunnan luottamusta. Hallitus siis saa hallita sikäli kuin eduskunta sen suvaitsee. Ja kun eduskunta on puolueiden laitos, merkitsee asia siis sitä, että hallitus on puolueiden komennuksessa. Sitä onkin monasti nimitetty puolueiden juoksupojaksi. Ja jokainenhan tiedämme, että se tämän juoksupoikatehtävänsä hoitaa kiltisti kuten pykälät edellyttävätkin. Totta kai, sillä

tähän juoksupoika-ammattiin hallituksen jäsenet opetetaan jo hyvissä ajoissa eduskunnassa.

Sen jäsenistähän hallitusmiehet valitaan vuorollaan. Määrätyt virkavuodet nuhteettomassa puoluepalveluksessa kohottavat miehen ensin eduskuntaan ja sieltä taas määrättyjen virkavuosien jälkeen käy kulku ministerituolille. Siitä on jo rajoitetumpi tie presidentinlinnaan, sillä sinne valitaan kerrallaan vain yksi mies ja hänkin vain kuuden vuoden väliajoin. Mutta jotakinhan aina onni potkii ja tässä tulevaisuudenunelmassa kyllä jaksaa jokainen vähänkin huomattavampi puoluejohtaja kantaa ne raskaat taakat, joita maa hänen harteilleen on asettanut puolueensa ensimäisestä, piirikokouksessa pidetystä neitsytpuheesta alkaen.

Tällainen merkillinen liikelaitos tämä kansan valittujen puhujakoulu on. Mutta mitä sanoisitte sellaisesta liikkeestä, jossa 200 apulaisjohtajaa määrää, mitä kahdentoista pääjohtajan on tehtävä ja jossa sitten ylijohtajan asiana on vain leimasimella varmentaa ne paperit, jotka täten synnytetään? Te sanoisitte, että sellaisen liikkeen pitäisi ajoissa jättää konkurssianomus. Ja kuitenkin juuri tällaisen firman tapaan hoidetaan maata sen järjestelmän mukaan, joka nykyisin vallitsee. Vain sillä eroituksella, että konkurssianomusta ei vielä ole jätetty. Mutta että se aikanaan tulee tehtäväksi, jos tätä menoa jatkuu, siitä saamme olla varmat. Velkojat alkavat jo hermostua. He eivät enää luota firman maksukykyyn, vaan kokoontuvat pitämään neuvoa, millä tavalla asiaintilan olisi saatava korjausta.

Tällaista neuvonpitoa on tämän maan isänmaallinen kansa harjoittanut jo yli kolme vuotta. Toistakymmentä vuotta se on antanut asiain mennä menoaan, mutta nyt se on tullut havaitsemaan, että suuntaa on muutettava. Se on tätä paikkaustyötä ja kokeilupolitiikkaa seuratessaan tullut huomaamaan, että vika on itse järjestelmässä, ja itse tämä järjestelmä siis on korjattava, mitä pikemmin, sitä parempi. On syntynyt puoluevastainen liike ja puolue-epäjumalain kuvat ovat jo alkaneet pudota savisilta jaloiltaan.

Puoluekaikkivalta horjuu pahasti. Puoluediktatuuri natisee liitoksissaan,

sillä kansa vaatii sen tilalle oikeata kansanvaltaa. Se vaatii, että valtiolaitoksen asioita hoidetaan terveiden liikeperiaatteiden mukaan, niin että liike menestyy ja sen asiakaspiiri voi luottamuksella toimia arkisissa askareissaan. Se vaatii suuntaa muutettavaksi, se vaatii puoluekoneiston tilalle uutta koneistoa, jonka rattaita pyörittää vapaista yksilöistä muodostunut kansakokonaisuus. Se vaatii hallitusvaltaa, joka ei ole riippuvainen lakiasäätävästä vallasta, vaan joka toimii itsenäisesti ja on kokoonpantu ei puoluemiehistä, vaan perustuslain edellytysten mukaisesti taitavista ja pystyvistä miehistä. Se vaatii lakejasäätävän laitoksen muodostettavaksi yksilöistä eikä puolueiden määräämistä lehmäkauppustelijoista. Ja tätä varten se vaatii ensin koko perusteiden muuttamista, jotta uusi, terve järjestelmä voidaan aloittaa.

Puolueiden taholta julistetaan, että on mahdotonta lopettaa puolue-elämää. Minkä vuoksi mahdotonta? Eihän puolueita ollut ennenkään. Säätyvaltiopäivät eivät olleet puoluevaltiopäiviä. Ja olivathan ne kuitenkin kansan valitsemat,

Kansalainen! Täytä velvollisuutesi heinäk. 1. ja 3. pnä! Äänestä Isänmaallisen Kansanliikkeen ehdokkaita!

Hämeenlinnan kaupungin
SÄÄSTÖPANKKI

Hämeenlinnan Kaupungin Säästöpankin

harjoittaa täydellistä **pankkitoimintaa.** — Edullinen lainaus- ja talletuskorko.

lähes yhdeksänkymmentä vuotta kestänyt toiminta takaa pankin

vakavaraisuuden

vaikka jokainen maantieritari ei saanutkaan olla tätä valintaa suorittamassa. Eikä saisi nytkään olla. Juuri onneton vaalilaki, joka syntyi aikoinaan punakaartin painostuksesta niinkuin myöhemmin, v. 1917, monet muutkin huomattavat lait, on alkusyynä nykyiseen järjestelmään. Kun mies- ja äänijärjestelmä ilman rajoituksia on vallassa, on selvää, että kaikki jälki on senmukaista. Kun asioita on lähdetty järjestämään epäpätevyyden palvonnalla, niin onhan aivan mahdotonta, että tuloksetkaan voisivat olla päteviä. Ja kuinka ne voivat olla kansan kunnioittamiakaan, kun niiden takana on saanut olla jopa maankavaltajatkin ja kun niitä, lakipykäliä, laatimassa edelleenkin on istunut suuri eduskuntaryhmä, marxilaiset, joiden työn kannustimena ei ole oman maan ja kansan onni ja menestys, vaan jotka saavat ohjauksensa ja määräyksensä selvemmin tai peitetymmin

punaista maailmanvaltakuntaa suunnittelevista kansainvälisten juutalaisten kabineteista.

Eikö ole suorastaan rikollista, että valtakunta sallii kehityksensä pyöriä pyörittämässä puoluetta, jonka tarkoituksena on juuri niiden arvojen hävittäminen, joiden pitää olla valtakunnallisen elämän johtotähtinä! Ja eikö ole järjestelmässä vika, kun kaikki muut puolueet tekevät kauppojaan tällaisen rikollisen puolueen kanssa tinkien kansakokonaisuuden eduista milloin enemmän milloin vähemmän. Päästävähän tällaisesta asiaintilasta on, huutakoot puolueet mitä tahansa. Emmekä me suinkaan puolueita niiden itsensä vuoksi tarvitse. Kuinka paljon vaivaa ja tuskaa säästyisikään, kuinka paljosta riidasta ja lörpötteiystä päästäisiinkään, jos päästäisiin puolueista. Ei meidän ollenkaan tule sääliä puoluepamppujen kohtaloa siinä tapauksessa. Ei heilläkään ole ollut mitään sääliin tunnetta kansaa kohtaan. Ja tottakai he tänä lörpöttelyn riemuvuosikymmenenä ovat jo saaneet kasatuksi itselleen ja heidän avullaan suuriin virkoihin ja leipäpaikkoihin nousseille sukulaisilleen ja tuttavilleen niin paljon maallista mammonaa, että ne voivat loppuikänsä rauhassa levätä ja katsella sivusta, kun heidän korttirakennuksensa tilalle luodaan uusi Suomi.

Italia oli kerran perikadon partaalla sekä ulkonaisesti että sisäisesti. Siihen sen olivat saattaneet puolueet. Yhdennellätoista hetkellä maa pelastettiin siten, että puolueet hävitettiin. Ja nyt Italia kukoistaa. Yhdestoista hetki oli kulumassa Saksassakin, jossa puolue-elämä oli matkaansaattanut kaikkien sodan kaikkia vastaan. Nyt eivät puolueet tee siellä kiusaa. Entiset puoluekoneistot on pantu palvelemaan hyödyllisiä tarkoitusperiä ja lehmäkauppiaat määrätty tekemään oikeata työtä. Ja nyt kulkee Saksan valtakunta onnellisempia aikoja kohti. Niin tulee käymään olojen pakosta kaikkialla, missä puoluemielivalta aikoinaan on päässyt ylimmäksi käskijäksi. Sillä eivätähän valtakunnat voi suostua siihen, että ne lahoavat joidenkin humpuukimestarien pirullisesti asettamissa ansoissa.

Puoluekaikkivalta on Suomessakin murskattava, ennen ei päästä rakennustyöhön käsiksi. Järjestelmän muuttaminen onkin jo alkanut.

Kansakunnan aivoissa on alkanut kansallinen vallankumous, ja ajatuksia seuraa toiminta.

Tällainen kansallinen vallankumous on välttämätön, sillä ilman sitä ei saada esteitä nykyisen puolue-elämän lopulliselle päämäärälle, punaiselle vallankumoukselle. Kansallisen vallankumouksen tehtävänä on murskata nykyiseen onnettomaan järjestelmään johtaneet viat ja sitten muuttua rakentavaksi yhteiskuntatyöksi niillä perusteilla, jotka esi-isämme jo aikoinaan ovat laskeneet. Ne perusteet ovat kolme sanaa: Jumala, koti, isänmaa. Vain nämä kolme tarvitaan. Puolueita ei tarvita. Ja niin kauan kuin puolueet ovat olemassa, emme voi täysin varjella sitä, mikä näihin kolmeen sisältyy ja mikä muodostaa niiden yhteissumman. Se yhteissumma on kansan itsensä rakentama yhteiskunta, jossa jokainen on oikealla paikallaan ja jossa jokaisella rehellisellä kansalaisella on elämisen oikeus, mutta myös velvollisuus tätä suurta kokonaisuutta kohtaan.

Tänän yhteissumman aikaansaamiseen pyrkii isänmaallinen kansanliike. Pääseekö se siihen? Pääsee. Sillä se tietää siihen pääsevänsä. Se tietää, että on välttämätöntä päästä siihen. Ja sen tietävät kyllä puoluemiehetkin, eivätähän he muuten nykyisin pitäisi niin suurta suuta kansanliikkeestä. He näkevät kansanliikkeessä heidän oman kukistajansa ja tämän puistatukseksi kasvaneen pelkonsa he peittävät sitä korkeampaan huutoon vihaamansa, tulevan kukistajansa, kansanliikkeen esiintymisestä. Joku valtiomies on kerran lausunut vastustajistaan. Vihatkoot, kunhan vaan pelkäävät. Täydellä syyllä voi kansanliike sanoa samaa puolueista.

Huutakoot ja vihatkoot, kunhan vaan pelkäävät ja vapisevat. Tilinteon hetki ei ole enää kaukana.

Se tulee järkähtämättömästi. Marxilaisuuden murskaamista seuraa koko puoluevallan hävittäminen. Se kaikki tapahtuu valmiiksi sitten, kun kansallinen vallankumous on ehtinyt vallata kaikkien tervejärkisten aivot.

Se vaalitaistelu, johon me nyt olemme valmistautuneet ja jonka merkeissä me tätäkin kansanliikkeen katselmusjuhlaa täällä kansanliikkeen kehtomaakunnassa vietämme, se vaalitaistelu tulee olemaan vain alkusoittoa, fanfaaria, sille torvimusiikille, jolla puolue-Jerikon muurit maahan puhalletaan. Niitä torvia on jo kolme vuotta viritetty oikeaan orkesterikuntoon ja pian niiden musiikin pauhu kaikuu yli maan. Menkäämme vaaleihin tämä ajatus mielessä ja me saamme nähdä, että tulevaisuus on oleva meidän. Me valloitamme tulevaisuuden. Meidän marssimme etenee askel askeleelta, kunnes tie on päästy päähän.

Arvoisat kansanliikkeen naiset ja miehet!

Me olemme ottaneet päällemme sinimustan muodon. Ja vavistusta täynnä olevat vastustajamme, marxilaiset ja muut puoluetemppuilijat, ovat keksineet valheittensa ja parjaustensa huipuksi vielä sellaisenkin valheen, että meillä muka olisi eri väri kuin valtakunnalla. Minkä vuoksi me olemme pukeutuneet sinimustaan asuun? Siksi, että sinimusta on meidän hyökkäysvärimme. Kansanliike on tällä hetkellä hyökkäysliike, joka vaatii sille sopivan ulkonaisen tunnuksen. Mutta tässä sinimustassa värissä, pohjalaisen heränneen kansan ikimuistoisessa värissä, on myöskin sisäinen tunnus ja voima.

Tämä sinimusta väri on suojeleva väri. Mitä sen on suojeltava?

Sen on suojeltava valtakunnan siniristilippua siltä punaisuudelta, joka sitä marxilaisuuden ja muun puoluesuuntailun taholta on uhannut ja edelleenkin uhkaa. Suomen sinirististä taistelevat nyt sinimusta ja punainen kansa. Ja se siniristi on turvattu vasta sitten, kun sinimusta kansa on sen turvannut. Tämä on meidän värimme tehtävä. Kun sinimusta aatteemme kerran on voittoon viety, silloin tiedetään, että siniristilippumme taas voi hulmuta vapaana, puhtaana ja koskemattomana valkoisen Suomen lippuna.

Me olemme aloittaneet taistelun sinimustina ja me lopetamme sen sinimustina. Sinimustina me teemme kunniaa siniristilipulle vannoen pitävämme huolta siitä, että se, valtakunnan lippu, tulee kohotettavaksi kunniaansa!

Hämeenlinnan Suomalainen
SÄÄSTÖPANKKI

Vakavarainen tallettajien

oma rahalaitos
Hoitaa huolella tallettajainsa rahavarat ja kartuttaa niitä kulloinkin vallitsevan

korkeimman korkokannan
mukaan.

Ostaa ja myy
postilähetysvekseleitä.

Toimittaa
kaikkia laajennettuun Säästöpankkialaan kuuluvia tehtäviä huolella ja täsmällisyydellä.

Säästöpankki
avoinna omassa liiketalossaan torin varrella joka arkipäivä
kello 9—2
Puhel. 343.

Mitä happo syö?

"Ilkka" kirjoittaa, että lapualaisuus on happo, joka vähitellen syö itsensä.

Verraton keksintö, mutta — mahdoton. Ei happo voi syödä itseään. Lapualaisuus on kyllä happo, mutta sellainen happo, joka syö — puolueet! Artturi Leinosen puolue syödään lähimmässä tulevaisuudessa, kunhan ensin marxilainen näkkileipä on purtu. Leinosen maalaisliikejäätelö hotkaistaan jälkiruokana.

Lapualle sunnuntaina vaalikatselmukseen!

Viime sunnuntaina oli Lapualla maalaisliittolaisten "suuri vaalijuhla", jossa sisältönä oli isänmaallisen kansanliikkeen haukkuminen ja maalaisliiton omiin rintoihin lyöminen. Siellä sanottiin, että Etelä-Pohjanmaan talonpoikaisto on sama kuin maalaisliitto, että maalaisliitto juuri on hoitanut sitä testamenttia, minkä sotamarsalkka Mannerheim puheessaan kansan johtajille toukokuun 16 p:nä 1918 jätti, että talonpoikaismarssi oli juuri maalaisliiton aikaansaannosta, että Etelä-Pohjanmaalla ei suvaita mustia puseroita sen enempää kuin punaisiakaan y. m. y.m. y.m. niukutushistorioita.

Tämä tällainen puolueprÖystäily vaatii vastauksen, ja se annetaankin Lapualla sunnuntaina heinäk. 2 p:nä sikäl. I.K.L:n paikallisosaston järjestämässä kansalaisjuhlassa, joka alkaa Seurojentalon kentällä klo 2 päivällä. Juhlassa on arvokas ohjelma, puhujina m. m. Vihtori Kosola, Paavo Rautala ja Iivari Koivisto. Käydään myöskin sankarihaudalla. Tilaisuuteen tulee I.K.L:n järjestön jäseniä useista naapuripitäjistäkin liikkeen puvuissa. Kehoitamme I(K(L:n kannattajia sankoin joukoin saapumaan tänä vaalipäivien välihetkinä pidettävään katselmukseen.

Rintamat tiivistyvät

Kansanvallan viholliset monine pienine joukko-osastoineen, puolueineen, tahtovat pystyttää tähän maahan niukuttajain harvainvallan ja diktatuurin, jonka armoille sinunkin kohtalosi aiotaan jättää. Me emme siis saa käydä ainoastaan puolustussotaa, vaan meidän on hyökättävä suurena armeijana ja tuhottava vihollisen rintamat. I.K.L:n puolesta vaaliin!

Sinäkö olet se mies

joka et senvertaa välitä maastasi ja kansastasi, että selvittäisit naapureille ja kylänmiehillekin puolueiden merkityksen talonpojan elämän ja koko maaseudun astinlaudaksi asettajana eräiden harvojen puoluepamppujen jakarandatuoleille pääsemiseksi? Pidä huoli siitä, että sinun toimestasi tulee vähintäin yksi uusi äänestäjä pois puolueilta! Kun näin tekevät tuhannet, niin silloin sinun äänesi, peltomies, kuuluu valtakunnassa ylinnä. Ja se on niinkuin olla pitääkin. Vaaleihin I.K.L:n merkeissä!

Väljähtyneet miehet pois ja uudet tilalle

Suurimmat tieteelliset keksinnöt on enimmäkseen tehty kurjissa oloissa, vaatimattomissa laboratorioissa ja keksijäin suurilla uhrauksilla, niiden, joita keksinnöt joutuvat palvelemaan, asettuessa keksijäin pyrkimyksiä vastustavalle kannalle. Vasta keksintöjen suorittamisen jälkeen joutuvat tarpeelliset välineet ja laitokset niiden käytettäväksi, jotka suurtyönsä ovat suorittaneet vaikeissa oloissa ja enimmäkseen siinä elämänvaiheessa, jolloin heidän jo olisi jätettävä työnsä nuoremmille jatkettavaksi.

Harvoin joutuvat teknillisten keksintöjen suorittajat niitä itse hyväksikäyttämään, vaan keksintöjen hyväksikäyttö joutuu enimmäkseen toisiin käsiin kuin suorittajain.

Valtiollisella alalla, jossa ihmisen joukkosielu niin valtavaksi osaksi joutuu olemaan toiminnan kohteena, sattuu vielä useimmin kuin tieteen ja keksintöjen alalla, että toiset tekijät suorittavat valmistustyön ja toiset ottavat työn tulokset vaalittaviksi. Poliittisessa toiminnassa kuten jokaisessa muussakin inhimillisessä toiminnassa, esiintyy aina heikkouksia, joita varsinkin sellaiset, jotka eivät itse toimi, voivat käyttää hyväkseen korjatakseen itselleen sadon muiden toiminnasta.

Yhden miespolven aikana olemme me Suomessa kolme kertaa nähneet poliittiset sadonkorjaajat toiminnassa. Ensimmäisen kerran korjasivat he sadon suurlakon jälkeen marraskuussa 1905. Piskuinen aktivistiryhmä yhdessä, toistaiseksi vielä jotakuinkin vähäpätöisen sosialidemokraattisen puolueen kanssa, oli synnyttänyt sen tilanteen, josta suurlakon menestys oli seuraus. Sosialidemokraatit ajoivat silloin jo asiat umpikujaan, ja "laillisuusrintaman" miehet, silloiset "perustuslailliset", jotka kädet ojennettuina odottivat omenan puusta putoavan, onnistuivatkin saamaan vallan omenan käsiinsä. Vuosina 1918 ja 1930 he toistivat saman pelin samalla menestyksellä.

Ovatko sitten nämä poliittiset sadonkorjaajat myöskin pystyneet kasvua edelleen kehittämään?

Perustuslaillisten ensimmäinen valtakausi loppui toiseen sortokauteen, ja kun tämä oli vieraasta Venäjän vallasta johtuva, emme sen johdosta pysty perustuslaillisten toimikautta oikein punnitsemaan. Mutta sen saamattomuuden, jota nämä samat tekijät päästyään valtaan v. 1917 osoittivat, ja sen kykenemättömyyden itsenäistetyn valtakuntamme voiman kohottamiseen, jota he osoittivat toukokuusta 1918 alkaen vuoden 1930 kevätkesään saakka, olisi jo pitänyt riittää. Ne tekijät, jotka eivät vuoden 1918 jälkeen vallassa olevina pystyneet ratkaisemaan kommunistikysymystä, ovat itsensä tuominneet, tai ainakin tehneet itsensä syypäiksi tekoihin, joista he ansaitsevat vallasta karkoittamisen. Eikä se paranna asiaa, että he kansan silmänlumeeksi esittävät valheita omasta toiminnastaan ja sen lisäksi rikkovat sitä Mooseksen käskyä vastaan, joka kuuluu: Älä sano väärää todistusta lähimmäisestäsi.

Mutta vielä selvemmin kuin vuoden 1918 jälkeen, ovat ne voimat, jotka heinäkuussa 1930 pääsivät valtakuntamme kehityksestä huolehtimaan, osoittaneet kykenemättömyytensä. Kolmen vuoden kuluessa on toistunut kaikki se nurinkurisuus, johon jo edellisten kahdentoista vuoden kuluessa oli tutustuttu. Tältä aikakaudelta on meillä esimerkkejä sellaisesta puoluepoliittisesta mädännäisyydestä, jota tuskin kukaan olisi voinut kuvitellakaan sinä tammikuun päivänä 1918, jolloin oli tehtävä ratkaisu siitä, onko tämän maan puolesta elämäkin uhrattava. Me olemme nyt saaneet nähdä suurimman porvarillisen puolueen, maalaisliiton, sillä tiellä, jolla me tähän asti olemme uskoneet kommunistien yksin olevan. Me olemme nähneet maalaisliiton omaksuvan sen rikollisen periaatteen, jota kuvaa lause: tarkoitus pyhittää keinot, kun puolueen etu on kysymyksessä. Ja se seikka, ettei mikään sanomalehti, jolla on puolueväriä, ole tähän rikolliseen toimintaan kajonnut, antaa meidän aavistaa, että tilanne myöskin muiden puolueitten keskuudessa saattaa olla samanlainen.

Vuoden 1930 eduskuntavaalit antoivat eduskunnalle määräenemmistön. Porvarilliset edustajat ovat "marxilaisista" jotakuinkin välittämättä voineet tehdä sen, mihin he ylipäänsä ovat pystyneet. Ja kun nämä "valtiomiehet" eivät ole pystyneet selvittämään talouspoliittista tilannetta, eikä sosialipoliittista eikä yleispoliittista, ei tämä voi johtua mistään muusta kuin kykenemättömyydestä tehdä vallitsevasta tilanteesta oikeita johtopäätöksiä. Niitä sanoja, jotka nykyinen herra oikeusministeri lausui eduskunnassa tänä keväänä obligatioiden kultaehdosta kysymyksen ollen, voidaan pitää tunnusmerkillisinä koko viimeksi kuluneen kolmivuotiskauden hallinnalle. Tämän mukaan ei kultaehtoa voida poistaa ennenkuin se on johtanut suuriin yhteiskunnallisiin häiriöihin. Ilmeisesti nykyiset "valtiomiehet" ovat niin vailla poliittisia tuntosarvia, etteivät he pysty valtiollista tilannetta arvioimaan muulla tavoin kuin suurten häiriöiden perusteella.

Eräässä puheessa, jonka elokuun 12 p:nä 1930 pidin Kansallisteatterissa porvarillisesta vaaliliitosta, lausuin seuraavat sanat: "Kaikki se, mitä Suomen kansan silmät, kansanliikkeen vaikutuksesta, ovat auenneet näkemään, vaatii, että tällä kertaa on uusia miehiä valittava valtiopäiville. Se ei ole mikään ansio, että on hankkinut itselleen kokemusta sen lajisesta eduskuntatyöstä, joka on osoittautunut koituvan maalle vahingoksi. Jokainen uusi voima on parempi kuin vanha. Siinä mielessä on riitten astuttava vaaliuurnille, jotka toivovat, että olot pääsevät säännöllisesti kehittymään".

Suomen kansa lähetti kuitenkin eduskuntaan pääasiallisesti vanhat tekijät. Siitä johtuukin se epäsäännöllisyys valtiollisen elämämme kehityksessä, jota kuluneet kolme vuotta ovat osoittaneet.

Nyt edessä oleviin vaaleihin nähden olisi luonnollisesti toivottavaa, että kansa olisi sen verran viisastunut, ettei se enää eduskuntaan lähettäisi vanhoja tekijöitä.

Mutta tällainen toivomus on luonnollisesti turhaa. Vaalilistoista selviää, että puoluejohdot edustajaehdokkaiksi ovat asettaneet pääasiallisesti puoluepamppuja, jotka luonnollisesti eduskuntaan valittuina tulevat olemaan samanlaisia "häntänsä päällä istuvia kertuja" kuin ennenkin. Vain kokoomuspuolueessa näyttää miesvaihto olevan hiukan tavallista suurempi, mutta muissa puolueissa esiintyvät melkein poikkeuksetta entiset tekijät. Tämä on suhteellisen vaalitavan ja sen ylläpitämän puoluevalan

Mikä on tehokkain vastamyrkky marxilaisuudelle?

Itsenäinen, valistunut talonpoika.

Joka turvaa itsenäisesti yrittävän, valistuneen talonpoikaiston, hän asettaa lujimman sulun marxilaisuudelle maassamme.

Maalaisliitto on yli neljännesvuosisadan petollisin keinoin työskennellyt Suomen talonpojan ja isänmaan pettämiseksi.

Maalaisliitto on koettanut alentaa talonpojan toimeentulon ja toteuttaa hänen sortumisensa nykyisenä raskaana ajankohtana.

Talonpoikainen äänestäjä!

Monelle suunnalle Sinua yritetään taas vetää ja viekoitella, mutta jos tahdot todella suojella itseäsi, perhettäsi, kotiasi ja yhteistä isänmaata, niin älä äänestä maalaisliittoa! Äänestä isänmaallista kansanliikettä!

Onko talonpoikaisrintama valmis rynnäkköön?
On, mutta Isänmaallisen Kansanliikkeen rynnäkköön!

Isänmaallisen työväen ehdokaslistat
eri vaalipiireissä ovat seuraavat:

31.	11.	9.	2.
Etelä-Häme.	**Pohjois-Häme.**	**Turun läänin eteläinen vaalipiiri.**	**Vaasan l. itäinen vaalipiiri.**
Isänmaallinen työväestö.	**Isänmaallinen työväki.**		
Lindgren, Allan, varatuomari, Lahti.	Seppä, Väinö, kansakoulunopettaja, Helsinki.	Moisio, Frans Mikael, työmies Turku.	Halmesmäki, Heikki, pastori, Viitasaari.
13.	**52.**	**57.**	**26.**
Pori—Satakunta.	**Viipurin läänin läntinen vaalipiiri.**	**Viipurin läänin itäinen vaalipiiri.**	**Mikkelin lääni.**
Vapaa Työväenliitto. Työväestö vapautettava kansainvälisyyden ikeestä; työväenliike kansalliselle pohjalle.	**Isänmaallinen työväki — Pienviljelys.**	**Isänmaallisen työväen puolesta.**	
Tuovinen, Toivo Josef, ammattikoulunopettaja, Pori.	Vanhala, Tuomas, maanviljelijä, Kymi.	Viklund, Gösta, vahtimestari, Enso.	Schildt, Yrjö, maanviljelijä, Sysmä.
14.	**27.**	**28.**	**1.**
Kuopion läänin läntinen vaalipiiri.	**Kuopion läänin itäinen vaalipiiri.**	**Kuopion läänin itäinen vaalipiiri.**	**Oulu—Oulun läänin eteläinen vaalipiiri.**
Isänmaallinen työväki.	**Vapaa työväenliitto r.y.**	**Vapaa Työväenliitto r.y.**	**Isänmaallinen kansanliike ja kansallinen työväki.**
Miettinen, Einari, sorvari, Kuopio.	Tuominen, Olli Eero, kansanopistonjohtaja, filosofiankandidaatti, Pyhäselkä.	Ikonen, Verner, kansakoulunopettaja, Pielisensuu.	Vainio, Jalo Veikko, lehtori, Oulu.
26.	**Valkoinen työläinen äänestää**		
Kemi—Oulun läänin pohjoinen vaalipiiri.	**jotakin näistä listoista**		
Vapaa työväki.			
Kemppainen, Kalle, seppä, Kemi.			

lan kirous. Ja sen johdosta saatamme edellyttää, että tilanne uudessa eduskunnassa tulee olemaan suunnilleen sama kuin äsken hajautuneessakin.

Näiden vaalien vaalilistat poikkeavat entisistä siinä suhteessa, että nyt esiintyy runsaammin uusia ryhmityksiä. Nämä uudet ryhmitykset ovat ilmauksia kansan keskuudessa liikkuvista pyrkimyksistä valtiolaivamme ohjaamiseksi siitä onnettomasta kuolleesta pisteestä, johon nykyiset puoluejohdot ovat sen saattaneet. Tukemalla uusia, tehokkaaseen toimintaan tähtääviä ryhmityksiä, myötävaikutetaan kehitykseen rauhallista tietä laillisella pohjalla. Estämällä ne pääsemästä valtiollisessa elämässämme äänestäjäjoukon kannatuksella toimimaan, valtiolaivamme ajautuu vaarallisille vesille.

Harvat uusista ryhmistä lienevät kevein sydämin lähteneet vaalvalmistelujen tielle. Ainakin useimmissa uusissa ryhmityksissä elää vakava pyrkimys vieläkin yrittää eduskuntatyöllä aikaansaada uusi nykyistä parempi tilanne. Ja toivotaan, ettei täydellinen mullistus eduskuntaan nähden osoittautuisi välttämättömäksi, vaan että jo muutamatkin tarmokkaat miehet voisivat tuoda mukatuulettamiseksi.

V. F. JOHANSON.

TAISTELU TYÖMIEHEN SIELUSTA

on ajan keskeisimpiä tehtäviä. Jo liian kauan on punainen ies orjuuttanut suomalaista työmiestä. Nyt on tullut hetki vapautua siitä. Se henkinen ravinto, jolla työmiestä on tähän asti ruokittu, on myrkyttänyt hänen sielunsa kokonaan, ja tuloksena on ollut tyytymättömyys ja viha.

Missä on ollut maalaisliiton jatkuvan menestyksen aihe?

Siinä, että se järkähtämättä on ajanut "maalaisväestön asioita" — honkikaarteilla, pöytäkirjaraaputuksilla ja nälkälakkoon johtaneella "laillisella" vankilakuristuksella.

Mutta nyt nämä konstit loppuvat. I.K.L. nielaisee maalaisliitonkin.

Kansanvalta on uhattuna —

Talonpoikaisväestön valtiolliset oikeudet aiotaan riistää muutamien puoluepamppujen hyvinvoinnin edistämiseksi.

Kuka kykenee niitä puolustamaan? Isänmaallinen kansanliike!

IKL:n äänestäjille Vaasan pohjoisessa vaalipiirissä

Kootkaa rivit! Jokainen I.K.L:n kannattaja äänestää luonnollisesti vain omia ehdokkaitaan.

Isänmaallinen Kansanliike on tavoittaessaan kansallisen kokonaisuuden luomista yli nykyisten puoluerajojen, tullut elävästi näkemään, että suurta koko valkoisen ajattelutavan omaavan kansanosan käsittävää yhtymistä ei voida saavuttaa minkään jo olemassa olevan puolueen puitteissa, vaan voidaan tämä saavuttaa vain Kansanliikkeen pohjalla. Tästä johtuen on I.K.L. näihin vaaleihin lähtenyt omine ehdokkaineen. I.K.L. on kaikissa muissa vaalipiireissä vaaliliitossa Kansallisen Kokoomuspuolueen kanssa, paitsi Vaasan läänin pohjoisessa, jossa se käy vaaleihin omana ryhmänä. Kuten aikaisemmin on jo kerrottu, koetettiin molemmilla tahoilla vakavasti saada vaaliliitto syntymään, mutta syistä, joihin ratkaisevasti vaikuttivat eräät liiallisesta puoluemielestä johtuneet juonittelut, asia raukesi. Koska Kansanliikkeen piirissä ollaan siinä varmassa vakaumuksessa, että tuleva ehjä kansakunnan kokonaisuus on saavutettavissa vain Isänmaallisen Kansanliikkeen tinkimättömän ohjelman pohjalla, on Kansanliikkeen päämäärilleen uskollisena kulettava suoraviivaisesti tiellään silloinkin, kun se joutuu sen tekemään sielläkin, missä se käy ristiin niiden kanssa, jotka ovat meitä lähempänä. Nyt on teidän Vaasan läänin pohjoisen vaalipiirin Isänmaallisen Kansanliikkeen kannattajien tinkimättä täytettävä velvollisuutenne Kansanliikkeen asiaa kohtaan ja äänestettävä I.K.L:n omia ehdokkaita. I.K.L:n omia ehdokkaita ovat asioiden nykyisessä vaiheessa ollessa vain ne, jotka ovat Kansanliikkeen omassa vaaliliitossa. Kaukana siitä, että kieltäisimme sitä, että esimerkiksi Kansallisen Kokoomuksen vaaliliitossa on ehdokkaita, jotka yksityisinä kansalaisina ovat, asiammekin kannalta otettuna, oikeita miehiä. Mutta tällä kertaa ei kysymys ole tästä, vaan periaatteesta. Puolueittainko vai puoluehenkeä vastaan. Siis jokaisen, joka tunnustautuu Isänmaallisen Kansanliikkeen kannattajaksi ja hyväksyy sen periaatteet, on ehdottomasti äänestettävä I.K.L:n omia ehdokkaita.

Vaasan läänin pohjoisen vaalipiirin I. K. L. Vaalitoimikunta.

KANSALAISET!

Älkää unohtako vaalitilaisuudessa antaa pientä ropoa tuberkuloosityön hyväksi.

Uusi
HERKULES niittokone

Tärkein yksityiskohta niittokoneessa on VAIHTOLAITE.
Tämä on edelleen voittamaton HERKULES NIITTOKONEISSA.

Keskusosuuskunta LABOR r.l.
Vaasa, puh. 1199 - 545.
Edustaja Seinäjoella:
H. Pennola. P. 303.

Leirit Törnävällä päättymässä.

Tavanmukaiset sk.-piirin leiripäivät Seinäjoella Törnävän saarella ovat kestäneet kuluvan viikon ja päättyvät sunnuntaina.

Tällä kertaa on osanotto leirille ollut jonkun verran pienempää kuin edellisinä kesinä, mutta muuten ovat leirit tulleet vuosi vuodelta yhä tarkoitustaan vastaavammiksi.

Sunnuntaina suoritetaan taisteluahrjoitus, joka nyt ei ole tarkoitettu näytökseksi, mutta voivat asianharrastajat siitä huolimatta lähteä sitä seuraamaan. Harjoituksen jälkeen on ohimarssi ja kenttäjumalanpalvelus alkaen klo 14,30. Tähän sekä klo 16 alkavaan sk.-piirin kesäjuhlaan saarella on yleisö tervetullutta. Mainitun kesäjuhlan ohjelma on arvokas. Lauantaina suoritetaan leirillä jännittävä naisten pesäpallo-ottelu klo 18,30. Vastakkain ovat Kauhajoen ja Kurikan lottajoukkueet.

— **Suosikaa niitä liikkeitä,** jotka mainostavat tavaroitaan tässä lehdessä.

1 L. RAVINTOLA KESKUS
Seinäjoki, Valtionk. 15
Puhelin 301

Täydelliset ammatinharjoittajaoikeudet.

Ravintolamme
on viihtyisin, ajanmukaisin maakunnassa, siellä nautitte todella hyvää kahvia, virvoitusjuomia, voileipiä y.m., Bockin raikasta kolpakka- ja pullo-olutta.
Kahviaamiaisia. Lämpimiä annoksia kaiken päivää.
Kesäaikana:
Aamiais-päivällinen 13—18.
"Funkis"-huone tilauksesta.

MIKSIKÄ JUURI TYÖVÄESTÖN PITÄISI KULKEA ISÄNMAATTOMANA IRTOLAISENA,

henkipattona omassa synnyinmaassaan? Minkä vuoksi työtätekeviltä pitäisi riistää onni omistaa isänmaa? Vastauksena on kamala totuus: siitä yksinkertaisesta syystä, etteivät punaiset johtajat ole työväestön onnea ajatelleetkaan, ainoastaan omaa asemaansa. Väite on jo monta kertaa tullut sanotuksi, mutta se on vieläkin toistettava, kunnes se kaikille oikein ajatteleville on kiistämätön selviö.

Kesävieraita ja matkustajia

otetaan lyhemmäksi ja pidemmäksi aikaa täysihoitoon **Ylistarossa.**
Rauhaisa puisto, kaunis paikka — uimaranta.
Läh. t. v. aikana puh. 113.

Jonas Castrén
ASIANAJOTOIMISTO.
Helsinki, Keskuskatu 4. 10—4.
Puh. 28825, 31235, 21787.

MAALAUSLIIKE S. V. SUOMINEN,
Seinäjoki, Kalevank. 5, p. 327.
Suorittaa kaikkia maalaustöitä ammattitaidolla. Pyytäkää kustannusarvioita.

Vaatturiliike
T. Laajanen
Seinäjoki. Puhel. 208.
Arki-, juhla- ja sotilaspukuja.

Hotelli National
Turku, Rauhank. 8, lähellä asemaa.
I lk. hotelli ja ravintola.
Huoneita 1 h. 15:—30:— ja kahden h. 40:—50:—, lisävuode 10 mk. vuorok.
Oma keskus, nimihuuto National.
Suositellaan!

LOIMAALLA:
Loimaan Seurahuone
Puhelin 60.
Ainoa I luok. hotelli ja ravintola paikkakunnalla.

HOTELLI SEURAHUONE
Iisalmi. Omist. **Iida Bolander.** Puh. 346.
Aamiaista tarjoillaan kello 10—13
Päivällistä „ kello 16—18
Kahvia, teetä, virvokkeita sekä lämpimiä ja kylmiä voileipiä koko päivän.
Ajanmukaiset hinnat. Kohtelu hyvä.
Ravintola suljetaan klo 23,30.

LAKEUDEN SANA

Päätoimittaja: Vilho Viita.

Lehti ilmestyy joka perjantai.

Toimitus ja konttori Seinäjoella Koulukadun 3:ssa Seinäjoen kirjapainon yläkerrassa, puh. 85. Avoinna arkipäivisin klo 10—16, sunnuntaisin klo 16—24.

Tilaushinnat:

Koko vuosi 30 mk., puoli vuosi 20 mk., neljännesvuosi 10 mk., kuukausi 4 mk.

Tilauksia vastaanottavat maan kaikki postikonttorit ja rautatiekirjakauppa Oy:n myymälät, asiamiehet sekä lehden konttori.

Ilmoitushinnat:

Tekstin jälkeen 1 mk., ennen tekstiä ja tekstissä 1:20 mk. palstamillimetriltä. — Jatkuvista ilmoituksista alennus.

Seinäjoki 1933. Seinäjoen kirjapaino.